

ясно прѣдвидѣлъ бждащността: „Сърбия, говори той, ще състави единъ отъ елементитѣ на оня съюзъ отъ свободни господарства, на който е прѣдназначено отъ сждбата да изпълни празнотата, която ще се създаде при изчезването на оттоманската империя изъ Европа. И европейската политика нѣма другъ завѣтъ“. По нататъкъ, той прибавя, — и това е неговата послѣдняя дума: „Азъ би се сражавалъ съ любовъ заедно съ тоя нарождающи се народъ за свобода, която прѣдвѣщава такова благополучие“. Ето благородни чувства, които прѣди петдесетъ години възвишавали душитѣ и които подбудили Байрона да си даде живота за освобождението на Гърция. Сега сърдцето на Европа истинало. И тѣзи думи за право и свобода не възбуждатъ вече отзивъ. Когато нѣкой народъ възстава, — то курса на борсата пада! „Стига имъ! Това вече не се тегли! Да ги върнатъ пакъ подъ игото!“ — ето думитѣ, които се чуватъ, и послѣ захватъ да благославятъ мечтъ, върховната властъ на турчина, на когото прѣдоставятъ да възстанови реда.

Отъ Ветренъ до Татаръ-Пазарджикъ ний вървехме йоще три часа по плодоносната и добръ обработена равнина. Лозята се замѣниха съ ечемени, овесени и царевични ниви. Но пшеница имаше малко, а картофи съвсѣмъ нѣмаше. И това е радостно, тъй като картофитѣ, които прѣдставляватъ една отъ главнитѣ части на храната въ всичката прибалтийска равнина, изобщо можи да се кажи, сж само посрѣдствена храна, които, вслѣдствие своята ниска цѣна, само благоприятствуватъ за намаляване на работната плата. Надѣсно отъ насъ се възвишавали величественнитѣ и мрачни височини на Родопскитѣ планини, нѣкои върхове на които биле покриги съ снѣгъ. А при политѣ имъ, отвѣдъ Марица, се разстинала Бѣловската гора. Азъ бѣхъ поразенъ съ голѣмото количество могили, които се виждаха по пътя; но тѣ се срѣщатъ въ голѣмо количество по цѣла България. Вирочемъ нигдѣ хората не сж истрѣбвали тъй единъ друго, както тука! Нѣкои отъ тѣзи могили биле раскопани и тамъ намѣрили старо орѣжие, което се отнася къмъ различни епохи. За тѣзи могили у Тракийцатѣ споменува Хе-